

TŘI OTÁZKY PRO SPISOVATELE JIŘÍHO MARŠÁLKA

**Vaší poslední knihou je ta s názvem
Lenost. Můžete přiblížit její příběh?**

Jde o příběh mladého vdovce, který se dva roky po manželčině úmrtí vrací na místo jejich společné dovolené. Čeká ho tu konfrontace s několika neuzavřenými kapitolami z jeho předchozího života, stejně tak nápor čehosi nového, co se

teprve formuje a co pozvolna vrhá nové světlo i na všechno minulé.

V jakém smyslu se do ní „lenost“ promítá?

Název má význam hned v několika rovinách od těch přízemních až po některé abstraktnější. Specifický druh lenosti, který se zde pak v hlavní postavě rozvíjí, vnímám z velké části jako zásadní krok k širšímu pochopení, nebo alespoň k odstupu od zavádějících vlivů, které takovému pochopení brání. Téma sedmi smrtelných hříchů podle křesťanské nauky se v mém psaní objevuje na nepřímé rovině často, protože právě tyto archetypální a impulzivní projevy chování, kterých bychom se měli vyvarovat, můžou být podle mě v některých vzácných případech naopak základním

kamenem, nebo spíše odrazovým můstkem k čemusi většímu. Tento soubor hříchů mě taky fascinuje z větší části z psychologického než z teologického hlediska.

Vaše kniha je charakterizována jako filozofický román. Jakými filozofickými otázkami či otázkami po lidském bytí se v ní zabýváte?

Nálepku filozofický román bych ke knize přiřadil v první řadě proto, že samotné procesy přerodu chápání reality a vztahu k ní hrají zásadní roli pro celý děj, skoro bych řekl, že je to zde tou hlavní příběhovou linií, která se jen rozvíjí tak trochu pod povrchem. Čtenář pak může i spekulovat nad tím, do jaké míry jsou závěry, ke kterým hlavní hrdina dochází, důsledkem jeho životních okolností a do jaké míry je naopak k podobné cestě povahově předurčený. V jádru bych řekl, že jde primárně o otázku ze své podstaty etickou, jelikož jde o systém hodnot. A na dně každého lidského hodnotového systému leží otázka, kterou si bez vlastního vědomí neustále a při každém rozhodování klademe všichni: Zda vůbec stojí za to život žít. Zdá se, že ve většině případů docházíme k závěru, že ano, přesto si myslím, že je tady ještě spousta prostoru pro bedlivější zkoumání. ■